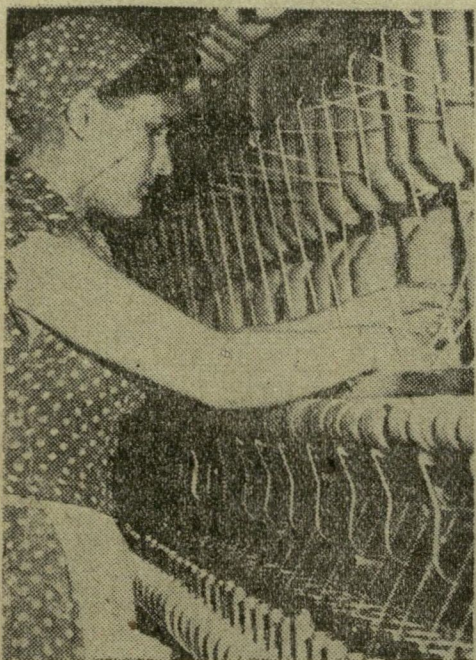

A mi fiaink, leányaink...

Ezerkilencszáznegyvenöt friss szele nyitotta ki előttük az új világ kapuját. Ok csak a történelem óráin, vagy édesapjuk elbeszéléséből hallottak arról, hogy nem mindig volt így. Arról, hogy régen 14–15 éves fiúk nem Csillebércen, az ország legszebb tájain nyaraltak, hanem munkapadok mellett görnyedtek, s korgó gyomorral fillérekért dolgoztak. Bizonytalan volt jelenük, reménytelen jövőjük. A mai fiatalok a mi rendszerünk, egy szabad ország boldog gyermekei.

Markovics Kati

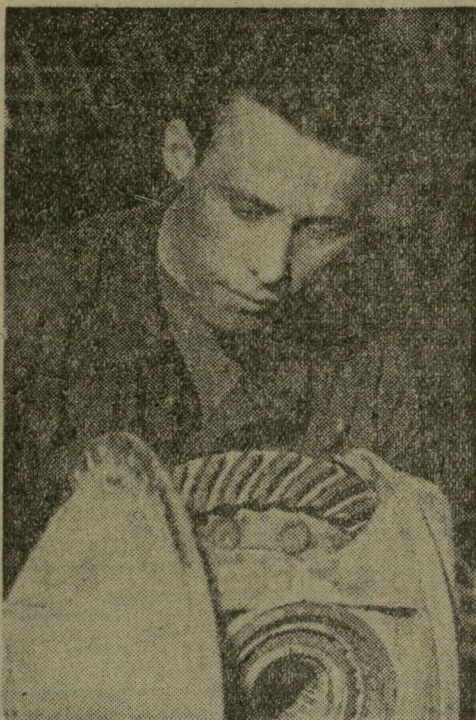

három éve került a Szegedi Textilművek gyűrűsfonójába. Tanuló, majd leszedő és két hónappal ezelőtt beteljesült vágya: fonónő lett.

A szerény, jómodorú, fiatal lány rövid idő alatt nemcsak a gyár vezetőinek, hanem a vele egykorú fiataloknak bizalmát is megnyerte. A legutóbbi választásoknál a négyes alapszervezet a gyűrűs-, az előfonó- és a kártoló üzemenkénti fiataljai KISZ-titkárnak választották.

Nagy kitüntetés, megbecsülés ez, és a funkció kötelez. Markovics Kati igyekszik is úgy dolgozni, hogy rászolgáljon a bizalomra. A gondjaira bízott 38 fiatal lányt nagy szeretettel neveli és valamennyit jó munkára buzdítja. Ő jár elől jó példával. Rövid két hónap alatt az idősebb fonónők elismerését is kivívta szorgalmas munkájával. A közösen végzett munkáknál is mindig ott van. A táncsoport, az önkéntes tűzoltócsapat erőssége. Így könyvelték el az üzemből: »Markovics Katira mindig lehet számítani«.

Gajdács Ferenc

motorszerelő olvasta fel a termelési értekezleten a Béke-brigád felhívását a XI. Autójavító Vállalatnál. A brigád — melynek tagja Gajdács — elhatározta, hogy hazánk felszabadulásának 16. évfordulója tiszteletére ünnepi műszak alatt »behozza« a január havi lemaradást, s különösen nagy gondot fordít a minőségre. A felhíváshoz lelkesen csatlakozott valamennyi üzemenként dolgozója.

A Béke-brigád, a fődarabszerelők eddig is mindig elsők között voltak, de most jobban, szorgalmasabban dolgoztak, mint valaha. A brigád motorja a fiatal, lelkes szakmunkás, Gajdács Ferenc. Keze alól egymás után kerülnek ki a gépkocsik fődarabjai, a sebességváltók stb. Az idősebb szakemberek is elismerik a fiatalember szorgalmas munkáját.

Ifjúság a szocializmusért

„Szocialista módon dolgozni, tanulni és élni”

A Szalámigyár KISZ-brigádja csatlakozott az SZMT, az MSZBT és a Csongrád megyei tanács felhívásához

Maguk döntenek kis és nagy ügyekben. Senki sem kényszerítette őket ifjúsági brigádba, senki sem követeli meg, hogy munka után a gyár előtt vezető út kövezésénél segítsenek. Arra sem kötelezi őket senki, hogy a klubban együtt nézzék a televízió adását, hogy közösen építsék munkatársuk otthonát. Nem valami központi utasítás irányítja munka közben a beszélgetést az Alba Regia megvitatására. A közgazdasági fogalmakat is ismerik már jól. Munkájuk nyomán csengő arannyá válik a termelékenység, az önkéntességcsökkentés, az anyagtakarékosság.

Az exportbrigádok versenyében

A szalámigyárban, sőt Csongrád megye brigádjai között is az egyik legjobb ifjúsági brigád a Török István vezette kötözőbrigád. 1959-ben a megye ifjúsági exportbrigádjai versenyében az elsők lettek. De nem pihentek meg babéraikon. Tavaly is »ringbe« léptek a »Szocialista brigád« cím elnyeréséért. Hogy még nem kapták meg, ez nem törtéle a fiatalokat. Az idén ismét rendezték soraikat, és a szocialista brigád cím elnyerése jegyében kezdtek munkához. Nem is akárhogyan... Az értékelések szerint a három kötözőbrigád között elsők.

Különösen nagy gondot kell fordítani az üzemből az importból felhasználására. A fiatalok elhatározták, hogy a

megengedtnél lényegesen nagyobb selejtszázalékot csökkentik. Ez sikerült is. Februárban még az ifjúsági brigád selejtszázaléka 5,2 volt (a másik két brigádé 5,82, 5,25), márciusban 5 (a többi kötözőbrigád 6,45 és 6,4 százalékkal szemben).

„Levegős” volt a szalámi

A minőségi munkával is sok probléma volt korábban. A rossz kötözés miatt szakszervezet »levegős« volt a szalámi. Az ifjúsági brigád tagjai elhatározták, hogy ezután csak kifogástalan minőségű szalámi kerül ki a kezük alól. A kötözési hibák egy hónap alatt 70 százalékkal csökkentek. A fiatalok vállalták, hogy áprilisban már egyáltalán nem fordul elő ilyen hiba.

A több napos ünnep után az első munkanapon ebédszünetben rövid megbeszélésre gyűltek össze a munkatársak mellett a kis irodában a fiatalok. Brigádgyűlést tartottak. Török István brigádvezető, az üzem KISZ-titkára a Szakszervezetek Megyei Tanácsának, a Magyar—Szovjet Baráti Társaságának és Csongrád megye tanácsának a szocialista brigádmozgalom Csongrád megyei résztvevőire intézett közös felhívását olvasta fel:

»A szocialista brigádmozgalom kiemelkedő jelentősége, hogy hatékonyan segíti a magasabb termelési eredmények elérését, a termelőerők fejlődését, a dolgozók

politikai, szakmai nevelődését, művelődését, az új, szocialista ember formálását. A Szovjetunió kommunista brigádjainak példájára e mozgalom résztvevői azt írták zászlójukra: »Szocialista módon dolgozni, tanulni és élni...« A verseny célja: összegyűjteni és elterjeszteni a legjobbak tapasztalatait, fokozni e nagyszerű mozgalom iránti érdeklődést, elismerést...«

Csatlakozunk

Nagy érdeklődéssel hallgatták a fiatalok. Alig fejezte be Török István a felhívás felolvasását, máris megszólalt Jaczkó István.

— Ez igen! Első díj: közös utazás a Szovjetunióba. Képzelték, fiúk, együtt utazni... Csatlakozunk, miért ne?!

— En úgy érzem, sikerül — szolt szerényen Lele József.

— Hogyan csináljuk, hogy biztosan sikerüljön? — kérdezte szinte magától Csonka Gyula, s mindjárt válaszolt is: — Elsősorban továbbra is jól kell dolgozni.

Azután egyszerre mindenki beszélni akart. Mindenkinek volt javaslata, hogyan tovább, mit tegyenek, hogy a művelődésben, továbbképzésben is a legjobb eredményt érjék el. Véget ért a megbeszélés, munkához kezdtek a fiatalok. Újabb csatába indult Csányi Kálmán, Dobos László, Fekete Lászlóné, Kis Antalné, Tompa György és a többiek — s a csatából győztesen akarnak kikerülni.

Kiváló úttörővezető

Nem tartozik a legfiatalabb generációhoz Nagy Miklósné, a Szilléri sugárúti általános iskola nevelője. De úgy mondják, a pedagógusok mindig fiatalok maradnak, hiszen életük nagy részét a gyermekek között töltik el. Nagyné 1957-ben végezte el a Pedagógiai Főiskolát, matematika-fizika szakos tanár lett. Vidékre, szülőfalujába, Dunaszekcsőre akart menni. De az iskola vezetői úgy határoztak, Szegeden maradjon, és ő szívesen fogadta el kijelölt munkahelyét, a Szilléri sugárúti általános iskolát.

Nagyné vallja, hogy a pedagógus foglalkozás hivatás, és falun, városban egyaránt lehet élni ennek a szép hivatásnak. Kollegái és tanítványai rövid idő alatt megszerették a halkszavú, határozott egyéniségű asszonyt. Az iskola vezetői rábízta az úttörőcsapat vezetését. Hamarosan igen szép eredményeket ért el a lelkes tanárnő. Munkájának elismeréseként tavaly, november 7-én kapta meg a »Kiváló úttörővezető« kitüntetést.

Tizenhatezer fiatal

nevezett be eddig Szegeden és a járásban az ifjúság a szocializmusért mozgalomba. Szegeden közel 13 ezer ifjúságunk, egyetemmel hallgató és középiskolások, a járásban pedig 3 ezer fiatal nevezett be a mozgalomba.

A Szegedi Ruhagyárban 263-an jelentkeztek. Ezzel az üzemi KISZ-szervezet Szegeden második helyen áll a Szegedi Kenderfonógyár mögött. A szervezésből lelkesen vették ki részüket az alapszervi KISZ-titkárok, Sárkány Etelka és Király Sándor. Az üzem KISZ-bizottsága szeretné elérni, hogy minél többen szerezzék meg a legjobbakat megillető aranyjelvényt.

HÍREK

— MÁJUS 1 TISZTELETÉRE a Szegedi Kenderfonógyár előfonó osztályán dolgozó fiatal technikusok brigádja nevében Berta István brigádvezető versenyre hívta az üzem ifjú technikusainak többi brigádjait. A versenykiírást elfogadták.

— KIBŐVÍTETT ÜLEST tartott március végén az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalat KISZ-bizottsága Mórhalmon, a Vörös Október Termelőszövetkezet klubjában. Az ülésen a szövetkezet kiszesei is részt vettek, közösen beszéltek meg a mezőgazdaságban dolgozó fiatalok előtt álló feladatokat.

— EGY MOTOR- ÉS EGY KÉTEVEZŐS csónakot vásárolt 25 ezer forintból az üzem ifjúságának részére a Szegedi Konzervgyár. Ezzel is bővíti a fiatalok sportolási, szórakozási lehetőségét.

— AZ ÚJSZEGEDI Kender- Lenzővő Vállalat kiszesei a KISZ-kongresszus tiszteletére versenyre hívták a Könnyűipari Minisztérium len-kenderipari igazgatóságához tartozó üzemeket. A feltételek között a tervteljesítés, illetve túlteljesítés, a termelékenység emelése és társadalmi munkában való részvétel szerepelt. Az iparigazgatóság üzemének fiataljai lelkesen csatlakoztak a szegedi felhíváshoz. Az értékelések szerint a versenyt az újszegedi kender kiszesei nyerték.

Rendszeresen segítik a pártszervezetek a kiszeseket az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalatnál

Az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalat pártbizottsága és a pártalapszervezetek rendszeres munkával segítik az üzemi fiatalokat, a KISZ-szervezeteket. A segítés egyik formája, hogy a KISZ-titkárok részt vesznek az üzemi pártalapszervezetek munkájában és gondjaikra, bajaira legelőször azonnal, munka közben megoldási javaslatot, segítséget kapnak.

Sokat segítettek a pártszervezetek a fiataloknak abban is, hogy kapcsolatot teremtsenek az iparág legnagyobb üzemével, a Győri Lenzővővel, a Csillaghegyi Lenárugyárral, a Budakalászi Textilművekkel, a Budapesti Kender Jutával és a Szegedi Jutáárugyárral. Az a nagy jelentőségű versenyfelhívás, amellyel az újszegedi kiszesek, egyéves versenyre hívták ezeket az üzemeket a fiataljait, ennek nyomán született meg.

Ugyancsak az üzemi pártbizottság és a pártszervezetek segítettek a KISZ-szervezeteknek, hogy a mórhalmi Vörös Október Termelőszövetkezet fiataljaival kapcsolatba lépjenek. Azóta az újszegedi kiszesek már többször jártak ki Mórhalmon, a termelőszövetkezetben, segítettek is nekik és ez a kapcsolat ma már — az üzemi pártbizottság véleménye szerint is — egészen jó.

A pártbizottság kezdeményezésére alakult meg nemrégiben az üzemből a fiatal technikusok tanácsa. A tanács nagy jelentőségű fel-

adatok megoldását vállalta május 1. a munka ünnepének tiszteletére. Gyengén dolgozik az újszegedi gyárban a »Szakmaifjú mestere« című tanfolyam. Az üzem pártbizott-

sága éppen ezért a közeljövőben megvizsgálja a tanfolyam helyzetét, hogy a hibák okainak feltárásával és kijavításuk módjainak megmutatásával is segítsen a KISZ-szervezeteknek.

„Természetes, amit tettem — ÚTTÖRŐ VAGYOK”

Alkonyodott. Egy Szeged környéki határszéli községben barátaitól hazafelé indult Venkei László, a szegedi Mező Imre Általános Iskola nyolcadik osztályos tanulója. Egyszer csak hirtelen elötöppant egy ismeretlen férfi, aki ijedtné, zavartan látszott. Egy pillanatig csak állt és firkészve nézte a fiú arcát, majd megszólalt. Hangjában idegessé vibrált. Egy határmenti jugoszláv falu iránt érdeklődött és arról, hogy merre van a határ. Az idegesség Venkei Lászlóra is átragadt, de ügyesen palástolta, míg részletesen elmagyarázta az idegennek.

Az idegen gyors léptekkel elindult a megjelölt irányba. Erre várt csak Venkei Laci. Néhány pillanatig még nézett az idegen után, figyelve, hogy nem tér-e le a megjelölt útról, aztán futott hazáig. Otthon még csak nem is köszönt, hanem kapta a motorkerékpárt és gyorsan kitolta az udvarról. Lelelkészakadva hajtott a határörseig. Ott az ügyeletnek elmondta tapasztalatait, aztán velük együtt elindult

az idegen keresésére.

Nem kellett sokáig kutatniok, — bár most már csaknem teljes sötétség borult a tájra —, mert az idegen gyanútlanul pontosan követte a fiú által megjelölt utat, csak akkor kezdett az erdő sűrűje felé szaladni, amikor észrevette, hogy követik. Néhány idegessítő perc, és már felért a határről, a határörseig, most már éppen az ellenkező irányba.

Eddig a határsértő és a bátor kisfiú esete. A többről már az újszegedi Mező Imre iskolában hallottunk tanáraival együtt, akik ugyancsak meglepődtek, amikor a határörök felkeresték az iskolát s a diákok előtt elmondták, milyen bátran segített egy határsértő elfogásában Venkei Laci. Közömbös német mondta a fiúnak tettéért és jutalmat adott neki. Venkei Laci pedig a sok dicséret közben pirosra gyúlt arccal a köszönő szavak után csak ennyit mondott:

— Természetes, amit tettem, hiszen úttörő vagyok...